

Arrest

nr. 297 709 van 27 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. BOTTELIER en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, een etnische Fars te zijn en afkomstig te zijn uit het district Narwak te Teheran. U bent gehuwd met A.S. (...) (OV (...)) en heeft één zoon A.E. (...) (OV (...)). Uw gezin verblijft eveneens in België.

U runde sinds Ordibehesht 1395 (stemt overeen met april – mei 2016 in de Gregoriaanse kalender) een eigen makelaarsbedrijf in Teheran, genaamd Ambassador. Daarvoor was u dertien jaar werkzaam geweest voor meneer N. (...), die u de knepen van het vak heeft geleerd. U werkte nauw samen met de ambassadeurs van de verschillende ambassades in Iran, in het bijzonder met de ambassades van Nieuw-Zeeland, Oezbekistan en Sri Lanka, en voorzag hen van verschillende diensten qua huisvesting. In totaal werkte u met 50 tot 60 verschillende ambassades samen. In 1393 of 1394 (stemt overeen met

2014 of 2015 in de Gregoriaanse kalender) was u met mevrouw D. (...), een medewerkster van de Duitse ambassade, op stap aan het Enghelab plein (= revolutieplein) toen u benaderd werd door een persoon van het ettelaat (ministerie van informatie). Hij stelde u vragen over de reden van uw bezoek en over uw gezelschap en vertrok toen terug. Op een dag, aan het begin van de zomer van 1396 (stemt overeen met juni 2017 in de Gregoriaanse kalender), werd u op uw werk benaderd door twee personen van het ettelaat. Ze verwachtten van u dat u alle informatie zou doorspelen over de ambassades en hun ambassadeurs waarmee u in contact stond en wilden met u een samenwerking aangaan. U gaf als repliek dat u nog wel zou zien, maar besloot – nadat ze uw kantoor verlaten hadden – om uiteindelijk niet in te gaan op hun vraag.

Daarnaast kaart u ook vervolgingsproblemen aan omwille van uw bekering tot het protestantisme. U werd geboren als sjjiitische moslim maar begon zich in 1396 (stemt overeen met 2017 in de Gregoriaanse kalender) te interesseren voor het christendom. Aan het begin van de herfst van 1396 (stemt overeen met de herfst van 2017 in de Gregoriaanse kalender) werd uw schoonvader opgenomen met hartproblemen in het ziekenhuis. Kort daarop had uw echtgenote een droom waarin iemand die in het wit gekleed was aan haar verscheen. De volgende dag, toen jullie naar het ziekenhuis gingen, bleek uw schoonvader op wonderbaarlijke wijze genezen. Waar aanvankelijk een operatie nodig was, bleken de resultaten hem plots gunstig gezind te zijn en was een operatie niet meer aan de orde, wat jullie beiden als een mirakel zagen. Uw echtgenote had een Armeense familievriend, genaamd B. (...), die jullie toen in contact bracht met een huiskerk. In Mehr 1396 (stemt overeen met september - oktober 2017 in de Gregoriaanse kalender) gingen jullie voor het eerst naar de huiskerk. Uw echtgenote ging vanaf dan wekelijks naar de huiskerk, maar u nam slechts twee tot drie keer deel omwille van de drukte op uw werk. Aan het einde van de maand Azar of het begin van de maand Dey (stemt overeen met december 2017 in de Gregoriaanse kalender) kreeg uw echtgenote te horen dat O. (...), de pastoor of leider van de huiskerk, gearresteerd werd, waarop de huiskerkdiensten niet meer doorgingen. Hierop introduceerde B. (...) uw echtgenote tot B.B. (...), een pastoor verbonden aan een Turkse kerk te Eskisehir. Uw echtgenote volgde toen verschillende Skypesessies met andere gelovigen bij pastoor B. (...). U nam toen niet deel aan de Skypesessies. Tijdens een van deze sessies gaf uw echtgenote aan geen Bijbel te hebben, waarop B. (...) aan uw echtgenote voorgesteld had om 10 Bijbels te gaan ophalen. Op de eerste woensdag van de maand Esfand 1396 (stemt overeen met februari 2018 in de Gregoriaanse kalender) had uw echtgenote een ontmoeting geregeld met een onbekende man voor het overhandigen van 10 Bijbels. Jullie reden met de motor tot het Enghelab plein te Teheran, waar de man u zou herkennen aan de witte sjaal van uw echtgenote. Nadat jullie de 10 Bijbels in een koffer in ontvangst hadden genomen, werden jullie op de terugweg tegengehouden aan een controlepost. De agenten waren argwanend naar de inhoud van de koffer. Vooraleer de agent de kans kreeg om de koffer te bekijken, duwde u het gaspedaal van uw motor in en vluchtten jullie. U snelde naar huis, verzamelde de meest noodzakelijke spullen en reed naar uw schoonmoeder. Later die nacht belde uw vader u op om te melden dat er vier agenten uw huis waren binnen gevallen en verschillende spullen aangaande het christendom in beslag hadden genomen. De volgende morgen werd u opgebeld door uw collega R.F. (...) die u wist te vertellen dat het ettelaat binnen was gevallen op uw werk. U en uw echtgenote besloten toen onder te duiken in Majdabad, waar uw schoonouders een tweede verblijf hadden. Jullie verbleven daar ongeveer twintig tot vijfentwintig dagen. In die periode regelde uw schoonbroer M. (...) jullie vertrek via een smokkelaar door middel van een Italiaans visum.

Jullie verlieten Iran op 7 Farvardin 1397 (stemt overeen met 27 maart 2018 in de Gregoriaanse kalender) via de Imam Khomeini luchthaven in Teheran. Jullie vlogen naar Italië, waar jullie een week verbleven. Vervolgens reisden jullie naar Duitsland waar jullie begin april 2018 aankwam, en op 25 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden. In het opvangcentrum te Duitsland waren er regelmatig bijeenkomsten met broeder M. (...). Zes maanden na uw aankomst in Duitsland ging u naar de Zofa of Ysop kerk te Halberstadt. Op 27 januari 2019 werd u gedoopt. Uw echtgenote ging toen niet naar de kerk om voor jullie zoon te zorgen. Omdat jullie aanvraag in Duitsland niet in behandeling werd genomen omwille van de Dublinwetgeving, besloten jullie na elf maanden om naar België te reizen. Op 6 mei 2019 kwamen jullie aan in België, waar u op 8 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

In België gingen jullie aanvankelijk naar de Iraanse kerk te Kuurne. Omdat die kerk geen pastoor had, besloten jullie drie tot vier maanden later, naar de kerk 'The City of the Living God' te Turnhout te gaan. Op 24 november 2019 werd uw echtgenote gedoopt. Na uw vertrek werd uw vader in de herfst van 1397 (stemt overeen met de herfst van 2017 in de Gregoriaanse kalender) benaderd door twee personen die naar u en uw echtgenote kwamen informeren. Rond juni 2021 werd uw vader andermaal benaderd door een persoon van het ettelaat.

Bij terugkeer naar Iran vreesde u de doodstraf omwille van uw bekering. U vreesde eveneens beschuldigd te worden van spionage omwille van uw job, waarbij u veel contacten had met

buitenlanders. In het kader hiervan vreesde u dat ze uw zoon bij terugkeer zouden ontvoeren om u onder druk te zetten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende originele documenten neer: het doopcertificaat van u (d.d. 27/01/2019) en uw echtgenote (d.d. 24/11/2019) en een verklaring van uw kerkgang in België (d.d. 15/12/2019). Vervolgens legde u ook nog kopieën neer van de volgende documenten: de shenasnameh van u en uw echtgenote, drie foto's, een huurcontract (d.d. 30/10/2016) en e-mail (d.d. 14/02/2017) waarmee u uw job en uw contacten met de verschillende ambassadeurs wenst aan te tonen, vier foto's van het doopsel van uw echtgenote, een verklaring van B.B. (...), de pastoor verbonden aan de kerk in Eskishehir te Turkije (d.d. 18/11/2020), medische documenten uit België van uw echtgenote, twee e-mails om uw pogingen om contact te leggen met enkele ambassades aan te tonen en drie foto's om uw kerkbezoek van de evangelische kerk te Kuurne aan te tonen. Na het tweede en het derde persoonlijk onderhoud gaf uw advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

Op 6 mei 2022 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw vrees omwille van uw zelfstandige werkzaamheden als makelaar niet aannemelijk had gemaakt en er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden bekering en bijhorende religieuze activiteiten, waardoor er evenmin geloof kon worden gehecht aan de problemen die hieruit voortsporen. U tekende beroep aan tegen de beslissing. Op 21 oktober 2022 werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar haar arrest nr. 279 154. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 5 januari 2023 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u ondertussen gescheiden leeft van uw echtgenote. Verder haalt u aan dat uw vader overleed in november 2022 nadat de Sepah uw vader enkele vragen over u hadden gesteld en hem hadden gearresteerd omwille van de redenen die u eerder uiteengezet had. Uw vader werd toen begraven in intieme kring omdat de Sepah niet meer mensen toelieten omwille van de slechte omstandigheden waarin hij stierf. Voorts kaart u aan dat u in 2022 deelnam aan verschillende manifestaties in België tegen het regime van Iran.

Bij terugkeer naar Iran vreest u voor uw leven. U vreest gedood te zullen worden door het Iraanse regime en haalt dezelfde vrees aan voor uw zoon.

Ter staving van uw huidig verzoek om internationale bescherming legt u twee documenten neer om het overlijden van uw vader te staven en enkele foto's om uw deelname aan enkele manifestaties in België aan te tonen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw vrees omwille van uw zelfstandige werkzaamheden als makelaar niet aannemelijk wist te maken, gelet op het feit dat de verklaringen over de opstart van uw bedrijf als zelfstandig makelaar niet eenduidig waren, u niet aannemelijk wist te

maken dat u volledig autonoom werkte, u geen zicht bood op de aard van uw samenwerking met de verschillende ambassades in Iran, en in welke hoedanigheid u dit deed, uw houding niet in overeenstemming te brengen was met een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade, en u uw vrees omwille van uw werkzaamheden in Duitsland niet had aangehaald. Tevens kon er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden bekering en bijhorende religieuze activiteiten, waardoor er evenmin geloof kon worden gehecht aan uw problemen hierdoor, gelet op het feit dat u niet kon overtuigen aangaande de motieven voor uw bekering, u een gebrekkige kennis had over de personen die u en uw partner introduceerden tot het christendom, alsook over de bekering van uw broer, er enkele tegenstrijdigheden bestonden in de verklaringen van u en uw echtgenote, uw onbezonnen gedrag om tien bijbels te vervoeren bijzonder risicovol was en u nauwelijks enige notie had over de arrestaties van de huiskerkleider en/of andere kerkleden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest 279 154 van 21 oktober 2022. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek enkele bijkomende verklaringen aflegt en documenten neerlegt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. U verklaart immers dat de Sepah in Iran nog steeds op zoek zijn naar u omwille van dezelfde problemen zoals u uiteengezet heeft tijdens uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek, d.d. 20/02/2023, vraag 17). U voegt er aan toe dat uw vader ondertussen gearresteerd werd en de Sepah een paar dagen na zijn arrestatie uw zus opbelden om te melden dat uw vader overleden was (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Wat betreft het overlijden van uw vader, dient te worden aangestipt dat u slechts weinig details over zijn dood kan weergeven. Zo weet u niet waar uw zus het lichaam van uw vader diende te gaan halen, noch weet u met wie van de Sepah uw zus dan gecommuniceerd zou hebben, noch heeft uw zus verdere uitleg gegeven of meer details verschaft (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19, vraag 22). Hoewel u slechts weinig contact heeft met uw zus en de contacten slechts enkele minuten beslaan, heeft u tot op heden contact met uw zus, waardoor de gebrekkige kennis over de dood van uw vader de nodige vragen doet oproepen (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Hoe betreurenswaardig de dood van uw vader ook is, de door u neergelegde documenten om de dood van uw vader te staven, zeggen niets over de omstandigheden van zijn overlijden, noch dat dit door toedoen van de Iraanse autoriteiten zou zijn geweest. Geconcludeerd kan worden dat uw verklaringen in het verlengde leggen van de asielmotieven die u in het verleden heeft uiteengezet, waardoor deze dan ook niet kunnen worden beschouwd als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Wat betreft uw verklaringen dat u in België heeft deelgenomen aan een aantal manifestaties tegen het Iraanse regime in de loop van het jaar 2022 (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19), dient te worden aangestipt dat u reeds bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) had aangegeven aanwezig te zijn geweest op enkele betogingen. Toen werd reeds besloten dat u niet aannemelijk had gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn of geïnteresseerd zijn in uw loutere deelname aan betogingen in België. Tevens blijkt uit de door u neergelegde foto's geenszins dat u een bepalende rol speelde tijdens deze betogingen. Daarenboven had u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aangegeven niet politiek actief te zijn geweest in Iran (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 18/11/2020, CVGS, p. 7), waardoor het vermoeden ontstaat dat uw politiek activisme in België eerder is ingegeven door opportunistische redenen. Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat u niet heeft aangetoond dat u in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gelopen omwille van uw deelname aan enkele betogingen in België, waardoor uw politieke activiteiten geen nieuw element uitmaken die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Aangaande de documenten die aanwezig zijn in uw administratief dossier om aan te tonen dat u in België werkzaam bent, u kennis van de Nederlandse taal heeft, een graag gezien collega bent en uw zoon in België naar school gaat, dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventuele risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de

Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie, zoals u reeds gedaan hebt gelet op de aanwezigheid van uw aanvraag 9bis in uw dossier. Deze aanvraag zegt dan ook niets over uw vrees bij terugkeer naar Iran.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker leidt zijn enig middel af uit de “schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Wet van 15 december 1980. Schending van de artikelen 57/6/2, 1ste lid en 48/3 van de Wet van 15 december 1980. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker stelt dat in zijner hoofde “wel degelijk nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van art. 57/6/2, 1ste lid van de vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt”.

Betreffende de motivering inzake het overlijden van zijn vader, doet verzoeker gelden:

“Verzoeker heeft verklaard dat het Ettelaat naar zijn ouderlijk huis is gekomen en zijn vader heeft meegenomen voor ondervraging. Er werd toen gevraagd naar verzoeker.

Enkele dagen later werd de zus van verzoeker opgebeld en werd gezegd dat verzoekers vader gestorven is; verzoekers zus diende het lichaam te gaan ophalen.

Vermits zijn vader in slechte omstandigheden is gestorven, mocht maar een beperkt aantal familieleden (tot in de eerste graad) aanwezig zijn tijdens de begrafenis.

Verzoekers zus is enorm bang en vreest zelf gearresteerd te worden (zie verslag DVZ blz. 2). Om deze reden is het contact van verzoeker met zijn zus beperkt. Bovendien is de internetconnectie zeer moeilijk (zie verslag DVZ blz. 3).

2.

Verwerende partij erkent in de bestreden beslissing dat verzoekers vader gestorven is (zie blz. 3 bestreden beslissing).

Waar verwerende partij verzoeker een gebrekkig kennis van het overlijden van zijn vader verwijt, verliest zij het oog dat verzoekers zus enorm bang is en om deze reden het contact met verzoeker beperkt is waardoor er weinig informatie kan worden doorgegeven.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de begrafenis maar in beperkte kring kon plaatsvinden, nl. enkel de familie in de eerste graad.

Dit wordt evenmin in vraag gesteld door het CGVS.

Een begrafenis in kleine kring is niet de normale gang van zaken; doorgaans wonen ook verre familieleden de begrafenis bij.

Het overlijden van verzoekers vader, waaraan niet wordt getwijfeld, waarvan de begrafenis niet in normale omstandigheden kon doorgaan -zoals aangetoond via de stukken- maakt wel degelijk een nieuw element uit waardoor de kans aanzienlijk groter is dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling.

Verzoeker diende op zijn minst te worden gehoord door verwerende partij omtrent het overlijden van zijn vader.

Dergelijke belangrijke gebeurtenis waarbij het Ettelaat betrokken is, met grote impact voor verzoeker, diende op zijn minstens nader te worden onderzocht door verwerende partij gezien verzoeker nog steeds vervolging vreest door de Iraanse autoriteiten."

Met betrekking tot de motivering aangaande zijn deelname aan manifestaties in België, voert verzoeker vervolgens aan:

"Inzake zijn deelname aan de manifestaties benadrukt verzoeker dat hij wel een bepalende functie heeft uitgeoefend. Op de voorgelegde foto's is te zien hoe hij deelneemt terwijl hij vooraan loopt, een vlag en een banner draagt alsook een pamflet opsteekt.

Verwerende partij kan niet worden gevolgd waar zij oordeelt dat verzoeker geen bepalende rol heeft gespeeld tijdens de betogingen.

Hierbij dient te worden aangestipt dat verzoeker duidelijk herkenbaar is op de foto's en er ongetwijfeld films en foto's in de handen van de Iraanse autoriteiten zullen zijn terechtgekomen waardoor deze op de hoogte zijn van verzoekers deelname."

Verzoeker concludeert:

"Gelet op het voorgaande blijkt dat het tweede verzoek internationale bescherming van verzoeker niet met de nodige zorgvuldigheid werd bestudeerd; de bestreden beslissing vindt onvoldoende draagkracht in haar motieven en is niet afdoende gemotiveerd.

Verzoeker heeft wel degelijk nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in aanmerking komt. Verzoekers aanvraag diende in overweging te worden genomen.

De hoedanigheid van vluchteling diende te worden toegekend in toepassing van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 en artikel 1A van de Conventie van Genève. Verzoekers gegronde vrees voor vervolging ingeval van terugkeer naar IRAN is aangetoond."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens :

1. Het verzoek internationale bescherming ontvankelijk te verklaren en aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, minstens de subsidiaire bescherming te verlenen.

2. Ondergeschikt, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier opnieuw te laten onderzoeken alvorens een beslissing wordt genomen."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota een nieuw element neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12). Het betreft een dagvaardingsbevel dat door de Iraanse autoriteiten werd uitgevaardigd ten aanzien van verzoeker. Dit werd door verzoekers zus aan verzoeker doorgestuurd via WhatsApp en zou zijn uitgevaardigd vooraleer verzoekers vader werd meegenomen voor ondervraging. Verzoekers vader overleed nadat deze door de autoriteiten onder druk werd gezet en de begrafenis diende plaats te vinden in kleine kring, hetgeen ongebruikelijk is in Iran. Verzoeker stelt, mede gelet op de inhoud van dit document, dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van de Iraanse autoriteiten.

3.2. Verweerder legt op 25 oktober 2023 door middel van een aanvullende nota algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoeker kan vooreerst niet worden gevolgd waar hij verweerder verwijt dat hij in het kader van zijn huidige, volgende verzoek om internationale bescherming niet (opnieuw) werd gehoord, en dit meer bepaald over het overlijden van zijn vader.

Vooreerst kan in dit kader worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van

artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn standpunt blijktens de stukken van het dossier, met name zijn verklaringen zoals afgelegd in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden", de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn verklaring volgend verzoek en de mogelijkheden waartoe hij beschikte om zowel bij de DVZ als bij het CGVS de nodige bijkomende documenten en stukken neer te leggen, te dezen op nuttige wijze kenbaar heeft kunnen maken. In dit kader was het, gelet op de inhoud van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, aan verzoeker zelf om aan te tonen of aannemelijk te maken dat er te dezen nieuwe elementen zijn of voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoeker werd in dit kader bovendien expliciet op de hoogte gesteld van het gegeven dat het CGVS niet verplicht was om hem opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud en er werd uitdrukkelijk op gewezen dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn volgend verzoek om internationale bescherming bij de DVZ aan te brengen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek).

Verzoeker, die blijktens de stukken van het dossier daarenboven zelf niet verzocht om door verweerder te worden gehoord en die kennelijk naliet om zelf nog bijkomende stukken, documenten of informatie aan verweerder over te maken, toont verder op generlei wijze aan dat of waarom verweerder hem *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Hij duidt ook niet concreet wat hij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel specifiek had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten omtrent het overlijden van zijn vader. Evenmin toont verzoeker *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming. Het voorgaande klemmt nog des te meer nu verzoeker in het voorliggende verzoekschrift, waarin hij nochtans de kans had om bijkomende verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en de nodige bijkomende stukken en informatie te verstrekken inzake zijn verzoek om internationale bescherming, zelf andermaal uitdrukkelijk benadrukt dat hij over het overlijden van zijn vader geen bijkomende informatie heeft.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van deze bepaling wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht aangegeven:

“In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw vrees omwille van uw zelfstandige werkzaamheden als makelaar niet aannemelijk wist te maken, gelet op het feit dat de verklaringen over de opstart van uw bedrijf als zelfstandig makelaar niet eenduidig waren, u niet aannemelijk wist te maken dat u volledig autonoom werkte, u geen zicht bood op de aard van uw samenwerking met de verschillende ambassades in Iran, en in welke hoedanigheid u dit deed, uw houding niet in overeenstemming te brengen was met een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade, en u uw vrees omwille van uw werkzaamheden in Duitsland niet had aangehaald. Tevens kon er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden bekering en bijhorende religieuze activiteiten, waardoor er evenmin geloof kon worden gehecht aan uw problemen hierdoor, gelet op het feit dat u niet kon overtuigen aangaande de motieven voor uw bekering, u een gebrekkige kennis had over de personen die u en uw partner introduceerden tot het christendom, alsook over de bekering van uw broer, er enkele tegenstrijdigheden bestonden in de verklaringen van u en uw echtgenote, uw onbezonnen gedrag om tien bijbels te vervoeren bijzonder risicovol was en u nauwelijks enige notie had over de arrestaties van de huiskerkleider en/of andere kerkleden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest 279 154 van 21 oktober 2022. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

In dit kader wordt in de bestreden beslissing en met betrekking tot het aangevoerde overlijden van verzoekers vader voorts op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek enkele bijkomende verklaringen aflegt en documenten neerlegt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. U verklaart immers dat de Sepah in Iran nog steeds op zoek zijn naar u omwille van dezelfde problemen zoals u uiteengezet heeft tijdens uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek, d.d. 20/02/2023, vraag 17). U voegt er aan toe dat uw vader ondertussen gearresteerd werd en de Sepah een paar dagen na zijn arrestatie uw zus opbelden om te melden dat uw vader overleden was (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Wat betreft het overlijden van uw vader, dient te worden aangestipt dat u slechts weinig details over zijn dood kan weergeven. Zo weet u niet waar uw zus het lichaam van uw vader diende te gaan halen, noch weet u met wie van de Sepah uw zus dan gecommuniceerd zou hebben, noch heeft uw zus verdere uitleg gegeven of meer details verschaft (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19, vraag 22). Hoewel u slechts weinig contact heeft met uw zus en de contacten slechts enkele minuten beslaan, heeft u tot op heden contact met uw zus, waardoor de gebrekkige kennis over de dood van uw vader de nodige vragen doet oproepen (verklaring volgend verzoek, vraag 22).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, geen dienstige argumenten aan. Uit het verzoekschrift blijkt namelijk dat verzoeker tot op heden niet over bijkomende informatie over het overlijden van zijn vader zou beschikken en zich

hierover niet nader heeft geïnformeerd. Waar verzoeker in dit kader herhaalt dat zijn zus bang zou zijn om hem meer informatie te verstrekken, dient te worden opgemerkt dat dit bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Uit verzoekers voormelde verklaringen blijkt immers dat zijn zus er kennelijk niet voor terugschrok om hem doorheen hun contacten te informeren inzake het overlijden van zijn vader en om aan te geven dat deze zou zijn gedood door de Sepah. Er kan niet worden ingezien waarom verzoekers zus wel zou durven of bij machte zou zijn om dergelijke gevoelige informatie aan verzoeker te verstrekken doch niet zou durven of bij machte zou zijn om aan te geven waar zij zijn vader zou zijn gaan halen en met wie zij communiceerde en meer uitleg en details te verstrekken over het beweerde overlijden van verzoekers vader. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker zich ook via andere weg had kunnen informeren omtrent deze voor zijn verzoek om internationale bescherming cruciale informatie. Zo hadden verzoeker en diens zus bijvoorbeeld ook eenvoudigweg een ander familielid, een vriend, een kennis of een derde kunnen inschakelen om deze informatie aan verzoeker over te maken. Verzoeker toont echter niet aan enige bijkomende, ernstige poging te hebben ondernomen teneinde zich hierover alsnog te informeren. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming nochtans worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Daar het beweerde overlijden van verzoekers vader zou voortspruiten uit en in het verlengde zou liggen van de asielmotieven die reeds in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werden bevonden, daar verzoeker over dit vermeende overlijden nagenoeg geen dienstige informatie kon verstrekken en daar verzoeker zich hierover niet op een gedegen wijze heeft geïnformeerd, is de Raad van oordeel dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoekers vader zou zijn overleden.

De documenten die verzoeker neerlegde ter staving van het voorgehouden overlijden van zijn vader, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Het overlijdensbericht van verzoekers vader wordt slechts neergelegd in de vorm van een fotokopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit overlijdensbericht geen bewijswaarde worden gehecht. Dient bovendien te worden vastgesteld dat dit een document betreft dat geen enkele garantie biedt inzake zijn authenticiteit en inhoud en dat dit meer bepaald een stuk is waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan, dat door om het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn aangemaakt en dat niet de minste officiële bewijswaarde heeft. Aan de foto's die verzoeker neerlegt ter staving van het beweerde overlijden van zijn vader kan evenmin enige bewijswaarde worden gehecht. Foto's zijn namelijk eveneens gemakkelijk manipuleerbaar. Bovendien bevatten deze foto's slechts een momentopname en kunnen deze eenvoudigweg in scène zijn gezet. Dat verzoekers vader daadwerkelijk zou zijn overleden, kan uit deze foto's aldus hoegenaamd niet worden afgeleid.

Zelfs indien in weerswil van het voorgaande zou kunnen worden aangenomen dat verzoekers vader zou zijn overleden, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat omwille van de reeds hoger gedane vaststellingen niet kan worden aangenomen dat verzoekers vader zou zijn overleden omwille van de door verzoeker aangehaalde redenen en in de door verzoeker geschetste omstandigheden. Uit de neergelegde documenten en stukken blijkt zulks, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, evenmin. Te meer daar uit het loutere gegeven dat op de neergelegde foto's slechts enkele personen zijn afgebeeld niet kan worden afgeleid dat er geen andere personen op de voorgehouden begrafenis van verzoekers vader aanwezig waren, daar verzoeker zijn blote, algemene en ongefundeerde bewering dat begrafenissen in Iran doorgaans in grotere kring zouden plaatsvinden hoe dan ook niet staft en daar verzoeker niet aannemelijk maakt dat begrafenissen aldaar niet ook om andere redenen in beperktere kring kunnen plaatsvinden, kan uit de loutere bewering dat de begrafenis van verzoekers vader zou hebben plaatsgevonden in beperkte kring, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, in dit kader hoegenaamd niet worden afgeleid dat zijn verklaringen omtrent zijn asielrelaas waarachtig zouden zijn en zouden stroken met de werkelijkheid.

Het ter terechtzitting neergelegde document is tot slot geenszins van zulke aard dat dit afbreuk kan doen aan het voorgaande. Nog daargelaten dat dit stuk niet vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV, zodat het onmogelijk is de inhoud van dit stuk na te gaan, wordt dit document, volgens verzoeker een dagvaardingsbevel, door verzoeker immers slechts neergelegd in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit stuk aldus geen bewijswaarde worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu, zo het een waarachtig stuk betrof, niet kan worden ingezien en door verzoeker evenmin wordt uiteengezet waarom verzoeker het bestaan van dit stuk niet reeds veel eerder zou hebben vermeld en dit stuk niet reeds veel eerder zou hebben neergelegd. Blijkens verzoekers beweringen zou dit stuk namelijk dateren van vooraleer zijn vader werd meegenomen. Bovendien ontving verzoeker reeds eerder stukken van zijn zus en via

WhatsApp. Dat zijn zus daarbij zou hebben nagelaten een dermate cruciaal document aan verzoeker over te maken, ontbeert iedere geloofwaardigheid.

Met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde deelname aan enkele manifestaties in België, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gemotiveerd:

“Wat betreft uw verklaringen dat u in België heeft deelgenomen aan een aantal manifestaties tegen het Iraanse regime in de loop van het jaar 2022 (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19), dient te worden aangestipt dat u reeds bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) had aangegeven aanwezig te zijn geweest op enkele betogingen. Toen werd reeds besloten dat u niet aannemelijk had gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn of geïnteresseerd zijn in uw loutere deelname aan betogingen in België. Tevens blijkt uit de door u neergelegde foto's geenszins dat u een bepalende rol speelde tijdens deze betogingen. Daarenboven had u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aangegeven niet politiek actief te zijn geweest in Iran (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 18/11/2020, CVGS, p. 7), waardoor het vermoeden ontstaat dat uw politiek activisme in België eerder is ingegeven door opportunistische redenen. Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat u niet heeft aangetoond dat u in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gelopen omwille van uw deelname aan enkele betogingen in België, waardoor uw politieke activiteiten geen nieuw element uitmaken die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gezien verzoeker zich beriep op en blijft volharden in een kennelijk ongeloofwaardig asielrelaas, gezien verzoeker zich blijkens de vaststellingen die tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming werden gedaan in het verleden eveneens reeds beriep op een kennelijk ongeloofwaardige bekering, gezien verzoeker eerder dan ook reeds uit louter en kennelijk opportunistische overwegingen religieuze activiteiten voerde in België en gezien verzoeker, zoals genoegzaam blijkt uit zijn voormelde verklaringen, eerder niet politiek actief was, treedt de Raad verweerder bij en is de Raad van oordeel dat verzoekers plotselinge deelname aan enkele manifestaties in 2022 een louter en klaarblijkelijk opportunistisch karakter had en dat verzoeker deze activiteiten enkel voerde met het oogmerk om deze te kunnen aanwenden in het kader van zijn pogingen om in België een internationale beschermingsstatus en een daaraan gekoppeld verblijfsrecht te kunnen bekomen. Dit vindt overigens eveneens duidelijke bevestiging in het feit dat verzoeker niet aantoonde deze activiteiten na het indienen van zijn onderhavige, tweede verzoek om internationale bescherming en in de loop van 2023 te hebben verdergezet. In tegenstelling met wat verzoeker beweert, blijkt uit de stukken die hij ter staving van zijn deelname aan enkele manifestaties bijbrengt verder duidelijk dat verzoeker op deze manifestaties geen prominente rol innam. Uit deze foto's blijkt, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, dat verzoekers rol op deze manifestaties deze van loutere aanwezige en loutere deelnemer niet oversteeg. Verzoeker toont het tegendeel op generlei wijze aan. Verzoeker toont, hoewel hij anderszins laat uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, verder geenszins aan en reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen van zijn deelname, als loutere aanwezige, aan enkele manifestaties in België; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat deze autoriteiten hem omwille van deze beperkte activiteiten zouden wensen te viseren of te vervolgen. Dat verzoeker bij een terugkeer naar Iran zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd omwille van zijn deelname aan enkele manifestaties in België in de loop van 2022, kan dan ook hoegenaamd niet worden aangenomen. Uit de informatie die verweerder aanreikt door middel van een aanvullende nota blijkt in dit kader voorts dat er geen berichten werden gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran louter omwille van hun verzoek om internationale bescherming in het buitenland ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten. De geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige tot slot geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Aangaande de documenten die aanwezig zijn in uw administratief dossier om aan te tonen dat u in België werkzaam bent, u kennis van de Nederlandse taal heeft, een graag gezien collega bent en uw zoon in België naar school gaat, dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventuele risico

bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie, zoals u reeds gedaan hebt gelet op de aanwezigheid van uw aanvraag 9bis in uw dossier. Deze aanvraag zegt dan ook niets over uw vrees bij terugkeer naar Iran."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.6. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT